Dosarul nr. 2-19065/2025
2-25123937-12-2-29082025

# H O T Ă R Â R E
## În numele Legii

24 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Centru*)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
Judecător Galina Ciobanu
Grefier Mihaela Andronache
*Cu participarea:*
Reclamantului Radion Mazur,
Reprezentantului reclamantului, avocatului Nicolae Frumosu, în baza mandatului nr. 1467630 din 28 iulie 2025,
Reprezentantului intervenientului accesoriu, Irina Mucan, în baza procurii nr. *****din 12 septembrie 2025,

examinând în ședință de judecată publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Mazur Radion către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, intervenient accesoriu Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (adulte) „Speranța" privind anularea ordinului cu privire la suspendarea contractului individual de muncă nr. 96-p din 29 mai 2025, obligarea achitării salariului și încasarea cheltuielilor de judecată,

**A C O N S T A T A T:**

La 28 august 2025, Mazur Radion, prin intermediul avocatului Frumosu Nicolae, a depus cerere de chemare în judecată către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, intervenient accesoriu Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (adulte) „Speranța" privind anularea ordinului cu privire la suspendarea contractului individual de muncă nr. 96-p din 29 mai 2025, obligarea achitării salariului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la 29 august 2025, ora 13:45, cererea de chemare în judecată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu, judecătorului Galina Ciobanu.

**Argumentele participanților la proces:**

În susținerea cererii de chemare în judecată, avocatul Frumosu Nicolae, în interesele reclamantului Mazur Radion, a indicat că, reclamantul este angajat, în funcția de director adjunct pe probleme de gospodărie, la Centrul Republican de Recuperare a Invalizilor și Pensionarilor „Speranța" din or. Vadul lui Vodă (actualul Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (adulte) „Speranța" - în continuare „Centrul Speranța"), în baza ordinului cu privire la numirea în funcție a dlui Radion Mazur nr. 653-p din 17.10.2016, emis de-Ministrul Muncii, Protecției Sociale și Familiei (fondatorul Centrului "Speranța" este Ministerul Muncii și Protecției Sociale). în aceeași dată fiind încheiat și contractul individual de muncă nr. 25-c. La data de 18.02.2025, organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție (CNA) dispus începerea urmăririi penale pe faptul unei bănuieli rezonabile de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. *****alin. (3) și art. *****alin. (3) Cod penal. Ulterior, la 15.05.2025, au fost inițiate încă două cauze penale privind infracțiuni de delapidare și corupție (art. *****alin. (2) lit. b)-d), art. *****alin. (1) și art. *****alin. (3) Cod penal), toate fiind conexate într-o procedură unică (dosar nr. *****). În contextul acestei cauze penale, la ***** reclamantul a fost reținut pentru ***** ore de către CNA, fiind bănuit de corupție pasivă, trafic de influență și delapidare în legătură cu achizițiile publice ale Centrului. La data de *****, judecătorul de instrucție a dispus arestarea preventivă a reclamantului pe o durată de ***** zile, la demersul procurorului.

Indică că, în aceeași zi (*****), Ministrul Muncii și Protecției Sociale, dl. Alexei Buzu, a emis ordinul nr. 96-p §2 prin care a suspendat contractul individual de muncă al dlui Radion Mazur începând cu *****, fără plata drepturilor salariate pe perioada suspendării, invocând prevederile art. 76 lit. j) din Codul muncii. La baza emiterii ordinului contestat au stat: (i) un demers al Agenției pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare înaltă (AGSSI) - agenție subordonată Ministerului, care, prin adresă oficială către Minister, a solicitat luarea unor măsuri administrative față de conducerea Centrului, inclusiv suspendarea din funcție a reclamantului și numirea unor persoane interimare; și (ii) o scrisoare a Centrului Național Anticorupție către Minister, prin care se comunicau informații despre acțiunile de urmărire penală în desfășurare și situația persoanelor reținute/inculpate. Subliniază că, Agenția AGSSI nu are calitatea de organ de control sau de organ de drept (reprimare penală) în sensul art. 76 lit. j) Codul muncii, iar scrisoarea informativă a CNA nu constituie o cerere formală de suspendare emisă de un organ prevăzut de lege (nici nu a fost însoțită de vreo încheiere a judecătorului de instrucție). Cu toate acestea, pârâtul, prin ministru, a procedat direct la suspendarea reclamantului din funcție. Ca efect al ordinului de suspendare, reclamantul a fost împiedicat să își exercite atribuțiile de serviciu, fiind lipsit totodată de drepturile

salariale aferente. Printr-o adresă din 04.06.2025, Agenția subordonată pârâtului (AGSSI) a cerut Centrului „Speranța” sistarea plății salariilor către reclamant pe durata suspendării, incluzând stoparea achitării sporului de performanță și a sporului cu caracter specific începând cu luna mai 2025. Astfel, reclamantul nu a mai primit salariul începând cu *****.

Mai specifică că, considerând ilegal și neîntemeiat ordinul de suspendare, reclamantul a formulat o cerere prealabilă adresată pârâtului (Ministerului Muncii și Protecției Sociale) la data de 28.07.2025, solicitând revocarea ordinului și plata drepturilor salariate restante. În motivarea contestației prealabile s-au invocat, în esență, aceleași argumente dezvoltate în prezenta acțiune (lipsa unei încheieri a judecătorului de instrucție conform art. 200 Cod procedură penală și inaplicabilitatea art. 76 lit. j) Codul muncii în circumstanțele date). Prin răspunsul Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 19/4080 din 25.08.2025, cererea a fost respinsă, motiv pentru care, în virtutea aplicării prevederilor legale în materie de jurisdicția muncii reclamantul se adresează instanței de judecată pentru apărarea drepturilor sate.

Reclamantul invocă că, prevederile legale generale în materie de jurisdicția muncii: Conform art. 348 Codul muncii: „Jurisdicția muncii are drept obiect soluționarea litigiilor individuale de muncă și conflictelor colective de muncă privind purtarea negocierilor colective, încheierea, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea contractelor colective și individuale de muncă, a convențiilor colective prevăzute de prezentul cod, precum și soluționarea conflictelor colective privind interesele economice, sociale, profesionale și culturale ale salariaților, apărute la diferite niveluri între partenerii sociali.”. În continuare, art. 354 lit. b) din același act normativ statuează că: „Se consideră litigii individuale de muncă divergențele dintre salariat și angajator privind: b) executarea, modificarea și suspendarea contractului individual de muncă.”.

Referitor la necesitatea unei încheieri judecătorești pentru suspendarea din funcție, reclamantul notează că, potrivit art. 76 lit. j) din Codul muncii al R. Moldova, contractul individual de muncă poate fi suspendat, în circumstanțe ce nu depind de voința părților, „în caz de cerere a organelor de control sau de drept, conform legislației în vigoare”. În speță, „legislația în vigoare” aplicabilă este reprezentată de Codul de procedură penală, care stabilește expres și exhaustiv procedura suspendării provizorii din funcție a persoanelor cercetate penal. Conform art. 200 alin. (3) Cod de procedură penală: „În cursul urmăririi penale suspendarea provizorie din funcție se aplică prin încheierea judecătorului de instrucție, la demersul procurorului, pe un termen de 6 luni, cu posibilitatea prelungirii termenului până la 24 de luni, în condițiile prevăzute la alin. (2)”. Această măsură are caracter judiciar și poate fi aplicată pe un termen de până la 6 luni, cu posibilitatea prelungirii motivate (fiecare prelungire maxim 6 luni, dar nu mai mult de 24

de luni cumulat). În absența unei atare încheieri a judecătorului de instrucție, angajatorul nu are temei legal să dispună suspendarea salariatului cercetat penal. În cazul reclamantului, suspendarea a fost hotărâtă direct prin ordinul ministrului, fără existența unei încheieri a judecătorului de instrucție emisă potrivit art. 200 Cod de procedură penală, ceea ce contravine flagrant cerințelor legale și atrage nelegalitatea măsurii de suspendare. Este adevărat că anterior, potrivit art. 200 Cod de procedură penală, suspendarea din funcție putea fi dispusă direct, fără o încheiere a judecătorului de instrucție. Totuși, prin Legea nr. 245 din 31.07.2023, care a modificat inclusiv Codul de procedură penală, procedura a fost schimbată în sensul că suspendarea din funcție se poate aplica exclusiv în baza unei încheieri motivate a judecătorului de instrucție, la demersul procurorului.

Ce ține de inaplicabilitatea art. 76 lit. j) Codul muncii în lipsa unei cereri legale din partea unui organ abilitat, se menționează că, așa cum prevede art. 76 lit. j) Codul muncii, suspendarea contractului este permisă numai la cererea unui organ de control sau organ de drept competent, conform legii. În speță însă, nu a existat o cerere validă din partea unui organ abilitat care să impună suspendarea reclamantului. Agenția pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă (AGSSI) – autoarea demersului invocat de pârât, nu are calitatea de organ de control sau de organ de drept în sensul legii muncii (fiind o structură de administrare a serviciilor sociale, nu un organ de control sau judiciar). Cât despre scrisoarea CNA, aceasta a avut un caracter informativ și nu echivalează cu o solicitare oficială de suspendare, nefiind nici adresată direct angajatorului ca o cerere procedurală și nefiind însoțită de actul prevăzut de lege (încheierea motivată a judecătorului de instrucție). Rezultă că lipsesc circumstanțele legale imperative pentru aplicarea art. 76 lit. j) Codul muncii – suspendarea dispusă în aceste condiții excedă prevederile legale și este abuzivă.

În concluzie, reclamantul notează că, ordinul nr. 96-p §2 din 29.05.2025 este ilegal și trebuie anulat, întrucât a fost emis cu încălcarea atât a Codului muncii, cât și a Codului de procedură penală aplicabil (norme cu caracter special).

Cu referire la dreptul salariatului la plata drepturilor salariale aferente perioadei de suspendare, reclamantul indică că, anularea actului de suspendare atrage repunerea reclamantului în situația anterioară, inclusiv din punct de vedere patrimonial. Principiul reparării integrale a prejudiciului cauzat salariatului printr-o măsură nelegală rezultă din legislația muncii: „Angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.” - art. 329 alin. (1) Codul muncii. Astfel, Codul muncii prevede explicit, pentru

ipoteza privării ilegale de posibilitatea de a munci, obligația angajatorului de a acoperi toate pierderile suferite de salariat, inclusiv plata unei despăgubiri egale cu salariile nerealizate pe perioada în care acesta a fost lipsit forțat de posibilitatea de a munci. Ca urmare, salariul și celelalte drepturi salariate cuvenite pe perioada 29.05.2025 - și până la anularea suspendării - trebuie achitate integral reclamantului cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material suferit. Aceasta reprezintă o aplicare firească a principiului *restitutio in integrum* în materie de litigii de muncă.

Urmare celor expuse, în conformitate cu art. 76 lit. j), art. 354 lit. b), 348 Codul muncii, art. 200 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 166-167 Cod de procedură civilă, reclamantul solicită:

- anularea ordinului nr. 96-p §2 din 29 mai 2025 cu privire la suspendarea contractului individual de muncă încheiat cu Radion Mazur;

- obligarea pârâtului de a achita salariul lui Radion Mazur pentru perioada în care contractul individual de muncă nr. 25-c din 17.10.2016 a fost suspendat;

- recuperarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 3-7)

*În cadrul ședinței de pregătire din 12.09.2025,* Ministerul Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, prin intermediul reprezentantului Șalunova Vera, a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care s-a menționat că, Ministerul, în calitate de pârât în prezenta cauză, își exprimă poziția și solicită respingerea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul Radion Mazur ca fiind neîntemeiată în fapt și în drept, pentru următoarele considerente.

Conform pct. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 149/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, „6. Ministerul realizează funcțiile stabilite de prezentul Regulament în următoarele domenii: 1) muncă; 2) protecție socială; 3) demografie; 4) egalitate de gen, prevenirea și combaterea violenței în familie, prevenirea și combaterea traficului de ființe umane și reabilitarea victimelor infracțiunilor.”

Potrivit Anexei nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 149/2021, „Ministerul Muncii și Protecției Sociale are calitatea de fondator al Centrului de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități „Speranța”, or. Vadul lui Vodă.”.

Conform ari. 76 lit. j) din Codul muncii, „Contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de: j) cerere a organelor de control sau de drept, conform legislației în vigoare;”.

Specifică pârâtul că, Ordinului nr. 96-p §2 din 29.05.2025 este legal. Reclamantul ocupa funcția de Director adjunct pe probleme de gospodărie în cadrul Centrului de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități „Speranța”, or. Vadul lui Vodă. La 27 mai 2025 d-nul Radion Mazur a fost reținut de Centrul Național

Anticorupție, fiind bănuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. *****alin. (3), art. *****alin. (3), art. *****alin. (2) lit. b)-d) și art. *****alin. (1) Cod penal. Infracțiunile de care reclamantul era bănuit vizau fapte de corupție, delapidare averii străine și traficul de influență în exercitarea funcției de conducere. La 29 mai 2025, reclamantul se afla în arest preventiv, ceea ce confirmă imposibilitatea obiectivă de a-și îndeplini atribuțiile de serviciu. Infracțiunile de care era bănuit reclamantul, vizau în mod direct exercitarea atribuțiilor funcției în cadrul Centrului „Speranța". Aceste circumstanțe au justificat măsura suspendării, fără drepturi salariale, în temeiul ari. 76 lit. j) Codul muncii.

La fel pârâtul remarcă că, reclamantul nu interpretează corespunzător aplicabilitatea art. 200 al Codului de Procedură Penală. Reclamantul invocă art. 200 alin. (3) din Codul de procedură penală, susținând că suspendarea putea fi aplicată doar prin încheierea unui judecător de instrucție. Această interpretare este eronată, deoarece Codul de procedură penală reglementează măsura judiciară a suspendării provizorii, aplicabilă la solicitarea organelor de urmărire penală. Codul muncii însă permite angajatorului, în mod autonom, aplicarea unei suspendări administrative, fără a aștepta o încheiere judecătorească. Cele două reglementări sunt distincte și complementare, fiind aplicabile în contexte diferite. Prin urmare, angajatorul nu este obligat să aștepte o încheiere a instanței pentru a suspenda un salariat aflat în imposibilitate de a presta munca, fiind cercetat penal. Cu atât mai mult există o Scrisoarea oficială a Centrului Național Anticorupție, în care se confirma statutul procesual al reclamantului și suspiciunile grave de corupție: „(...) Acțiunile efectuate de ofițerii anticorupție au avut loc în cadrul unei cauze penale complexe, pornită pe fapte de corupție și de delapidare a averii străine, în rezultatul cărora directorul Arseni Olga și directorul-adjunct Mazur Rodion au fost reținuți pentru ***** și plasați în izolatorul CNA, iar în data de ***** ambii învinuiți au fost arestați preventiv pentru o perioadă de ***** în temeiul demersului motivat al procurorului și încheierii judecătorului de instrucție. (...)".

De asemenea, se invocă că, există Scrisoarea Agenției pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare înaltă (AGSSI), prin care se solicită angajatorului adoptarea unor măsuri administrative urgente privind conducerea Centrului, în vederea asigurării continuității activității și evitării prejudiciilor: „(...) Prin urmare și având în vedere necesitatea asigurării unui climat de legalitate, integritate și stabilitate în actul de conducere din cadrul Centrului, solicităm să analizați oportunitatea dispunerii unor măsuri administrative corespunzătoare, în conformitate cu prevederile legale aplicabile, inclusiv în ceea ce privește suspendarea din funcție și desemnarea unor persoane interimare. (...)". Aceste documente constituie circumstanțe obiective și suficiente pentru aplicarea art. 76 lit. j) Codul muncii.

Pârâtul mai notează că, măsura adoptată are un caracter temporar, proporțional și

preventiv. Suspendarea nu a avut caracter disciplinar sau punitiv. A fost impusă de protejarea interesului public, ținând cont de specificul funcției exercitate și statutul de având în vedere natura funcției și statutul de instituție publică a Centrului „Speranța”. Salariatul ocupa o funcție de conducere, iar menținerea sa în funcție în condițiile în care acesta se afla în arest preventiv ar fi afectat grav desfășurarea normală a activității instituției. În absența reclamantului, gestionarea instituției, reprezentarea acesteia în relațiile interne și externe nu mai puteau fi asigurate corespunzător. Totodată, faptul că reclamantul a avut calitatea de persoană reținută, ulterior fiind plasat în arest preventiva creat un risc de afectare a imaginii instituției, diminuarea încrederii publicului în prezenta instituție.

Conform art. 128 alin. (1) al Codului Muncii, „Salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.”. Dreptul la salariu este condiționat de prestarea muncii. În perioada arestului preventiv, reclamantul nu și-a exercitat atribuțiile de serviciu, prin urmare fără munca prestată nu poate exista obligația angajatorului de a achita salariul. Prin urmare, solicitarea reclamantului de plată a salariului pentru perioada suspendării contractului individual de muncă este neîntemeiată și contravine normelor generale privind raporturile de muncă. Suspendarea contractului individual de muncă presupune suspendarea principalelor efecte, inclusiv prestarea muncii și plata salariului.

Având în vedere circumstanțele expuse în prezenta referință și în temeiul pct. 6 și Anexei nr. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 149/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, art. 76 lit. j) și art. 128 alin. (1) din Codul muncii, pârâtul solicită:

- respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată;
- menținerea Ordinului nr. 96-p §2 din 29.05.2025;
- respingerea solicitărilor de plată a salariului pentru perioada suspendării;
- obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată. (f.d. 30-33)

Concomitent, se atestă că, reprezentantului Centrului de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (adulte) „Speranța”, *în cadrul ședinței de pregătire din 12.09.2025*, a depus referința la cererea de chemare în judecată, prin care s-a specificat că, în ceea ce privește contestarea legalității Ordinului nr. 96-p §2 din data de 29 mai 2025, prin care s-a dispus suspendarea raporturilor de muncă ale domnului Mazur Radion, se constată că această măsură a fost adoptată cu respectarea strictă a prevederilor legale în vigoare, fiind fundamentată pe dispozițiile clare ale Codului Muncii. Conform acestui cadru normativ, angajatorul are dreptul de a suspenda contractul individual de muncă atunci când există o solicitare expresă din partea organelor de urmărire penală,

fără a fi necesară prealabil o hotărâre judecătorească. În plus, emiterea ordinului contestat a avut la bază o situație obiectivă și justificată, respectiv imposibilitatea efectivă a angajatului de a-și desfășura activitatea profesională din cauza măsurilor legale de reținere și arestare, fapt ce legitimează pe deplin aplicarea măsurii de suspendare. Astfel, ordinul nu doar că respectă cadrul legal, dar răspunde și necesităților concrete ale situației de fapt, fiind o măsură proporțională, adecvată și justificată în contextul actual. În plan juridic, reclamantul face trimitere la prevederile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură penală, susținând că, suspendarea contractului individual de muncă ar fi putut fi dispusă doar prin intermediul unei încheieri emise de judecătorul de drepturi și libertăți, argumentând astfel că orice altă măsură de suspendare luată în lipsa acestui act procedural ar fi nelegală și lipsită de efecte juridice. Această susținere urmărește să evidențieze necesitatea unei hotărâri judiciare ca prealabilă și obligatorie pentru validitatea suspendării raporturilor de muncă în contextul unei cercetări penale. Codul de procedură penală prevede instituția suspendării provizorii din funcție ca o măsură procesuală specială, care poate fi dispusă exclusiv de către instanța de judecată, și anume la cererea expresă a organelor de urmărire penală, în cadrul procedurilor judiciare ce vizează cercetarea și soluționarea cauzelor penale. Angajatorul nu este obligat să aștepte o încheiere judecătorească pentru a dispune suspendarea contractului individual de muncă al unui salariat aflat în imposibilitate obiectivă de a presta activitate din cauza unor măsuri procesuale penale (reținere sau arest preventiv). Suspendarea administrativă rămâne o măsură legală și suficientă în acest context.

De asemenea, remarcă că, conform prevederilor explicite ale art. 76 lit. j) din Codul Muncii al Republicii Moldova, suspendarea contractului individual de muncă este reglementată în mod clar și expres, stabilindu-se că aceasta poate fi dispusă la cererea organelor competente de control sau a celor de drept, în strictă conformitate cu legislația aplicabilă în vigoare. Această reglementare legală conferă angajatorului posibilitatea de a suspenda contractul de muncă în situații determinate de solicitările oficiale ale autorităților abilitate, reflectând astfel un echilibru între exercitarea drepturilor angajatorului și respectarea cerințelor legale ce reglementează funcționarea raporturilor de muncă în contextul unor proceduri administrative sau judiciare.

În ceea ce privește cererea privind plata salariului pentru perioada în care contractul individual de muncă a fost suspendat, intervenientul accesoriu subliniază că, potrivit prevederilor legislației muncii și în conformitate cu interpretările unanime ale doctrinei de specialitate, suspendarea contractului de muncă determină, ca efect fundamental, întreruperea temporară a principalelor drepturi și obligații ale ambelor părți contractuale, inclusiv a obligației angajatorului de a plăti salariul pe durata suspendării. Astfel, pe durata suspendării, salariatul nu prestează activitate, iar angajatorul nu datorează plata

salariului, întrucât executarea efectivă a contractului este suspendată. Această regulă se aplică indiferent de temeiul suspendării, iar solicitarea unei remunerații pentru o perioadă în care raportul de muncă a fost legal suspendat este lipsită de temei juridic. În perioada suspendării, domnul Mazur nu a desfășurat careva activitate, deoarece a fost reținut și ulterior arestat, motiv pentru care solicitarea de plata a salariului este neîntemeiată.

Urmare celor expuse, se menționează că: - Ordinul de suspendare nr. 96-p §2 din data de 29 mai 2025 a fost emis în mod legal și temeinic, având ca bază atât prevederile expres stipulate în Codul muncii, cât și informațiile oficiale și documentele transmise de către organele competente de drept, care au fundamentat necesitatea aplicării acestei măsuri; - Măsura suspendării contractului individual de muncă s-a justificat pe deplin prin gravitatea acuzațiilor aduse reclamantului, precum și prin faptul că acesta a fost reținut și ulterior arestat, situații care au făcut imposibilă continuarea raporturilor de muncă în mod normal; - Nu există o obligație legală ca angajatorul să aștepte o încheiere emisă de judecătorul de instrucție pentru a putea dispune suspendarea administrativă a contractului individual de muncă, întrucât legislația muncii prevede explicit posibilitatea angajatorului de a lua această decizie în mod unilateral, pe baza circumstanțelor obiective; - Cererea privind plata salariului pe perioada suspendării este lipsită de temei juridic, întrucât reclamantul nu și-a prestat activitatea profesională în această perioadă, suspendarea având ca efect direct întreruperea obligației angajatorului de a plăti remunerația; - Ministerul a acționat în conformitate cu cadrul legal aplicabil, respectând procedurile și prevederile normative în vigoare, și a aplicat măsura suspendării în mod corect și justificat, în scopul protejării intereselor instituției și respectării normelor legale.

În aceasta ordine de idei, Centrul de Reabilitare al Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (adulte) „Speranța”, susține decizia Ministerului Muncii și Protecției Sociale și consideră măsura dispusă ca fiind justificată, având în vedere circumstanțele relatate și cadrul legal aplicabil și solicită:

- respingerea cererii formulate prin acțiunea în justiție, considerându-se că aceasta nu are suport nici în faptele expuse, nici în dispozițiile legale aplicabile;

- confirmarea caracterului legal și valid al Ordinului nr. 96-p §2 emis la data de 29 mai 2025, menținându-l în vigoare și respingerea solicitării reclamantului referitoare la plata salariului aferent perioadei în care contractul său individual de muncă a fost suspendat;

- dispunerea obligării reclamantului la suportarea cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei cauze, în conformitate cu prevederile legale. (f.d. 34-37)

**Argumentele participanților la proces în ședința de judecată:**

În cadrul ședinței de judecată, *reclamantul Mazur Radion și avocatul Frumosu*

*Nicolae*, acționând în baza mandatului anexat la dosar (f.d. 8), au susținut pe deplin cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea pretențiilor în sensul formulat din motivele de fapt și de drept expuse în scris. (f.d. 43-48)

*Reprezentantul intervenientului accesoriu – Centrului de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (adulte) „Speranța", Mucan Irina,* acționând în baza procurii anexate la dosar (f.d. 29), în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată, din motivele expuse în referința depusă.

*Reprezentantul pârâtului – Ministerului Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova*, în ședința de judecată de examinare a cauzei în fond nu s-a prezentat, fiind citat în modul prevăzut de lege. Totodată, la 17 octombrie 2025, de către reprezentantul– Ministerului Muncii și Protecției Sociale, Ixari Roman, a fost depusă cerere de amânare a examinării cauzei (f.d. 41), care însă a fost respinsă de către instanță ca nefiind probată și ținând cont de poziția participanților la proces, s-a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reprezentantului pârâtului.

**Aprecierea instanței de judecată:**

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă instanța de judecată consideră necesar de a respinge integral cererea de chemare în judecată, reieșind din următoarele considerente.

În susținerea soluției de respingere a acțiunii, instanța de judecată reține prevederile articolului 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretenţiile şi obiecțiile părţilor, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Reieșind din prevederile articolului 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, se atestă că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe

cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 al Codului de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În corespundere cu art. 4 din Codul muncii, raporturile de muncă şi alte raporturi legate nemijlocit de acestea sunt reglementate de Constituția Republicii Moldova, de prezentul cod, de alte legi, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii.

În accepțiunea art. 45 din Codul muncii, contractul individual de muncă este înțelegerea dintre salariat şi angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcţie, să respecte regulamentul intern al unității, iar angajatorul se obligă să-i asigure condiţiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum şi să achite la timp şi integral salariul.

În temeiul art. 49 alin. (1) lit. (i) al Codului muncii, conținutul contractului individual de muncă este determinat prin acordul părților, ținându-se cont de prevederile legislației în vigoare, și include condițiile de retribuire a muncii, inclusiv salariul funcției sau cel tarifar și suplimentele, premiile și ajutoarele materiale.

Conform articolului 10 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, angajatorul are dreptul: a) să încheie, să modifice, să suspende și să desfacă contractele individuale de muncă cu salariații în modul și în condițiile stabilite de prezentul cod și de alte acte normative.

Reieșind din prevederile art. 201 din Codul muncii, disciplina muncii reprezintă obligația tuturor salariaților de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convențiile colective, cu contractele colective și cu cele individuale de muncă, precum și cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unității.

Articolul 202 al Codului muncii, prevede că, disciplina de muncă se asigură în unitate prin crearea de către angajator a condițiilor economice, sociale, juridice și organizatorice necesare prestării unei munci de înaltă productivitate, prin formarea unei atitudini conștiente față de muncă, prin aplicarea de stimulări și recompense pentru munca conștiincioasă, precum și de sancțiuni în caz de comitere a unor abateri disciplinare.

Potrivit prevederilor art. 76 lit. j) din Codul muncii, contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de: cerere a organelor de control sau de drept, conform legislației în vigoare.

Din actele dosarului se reține că, potrivit ordinului nr. 653-p din 17 octombrie 2016 Cu privire la numirea în funcție, dl Radion Mazur a fost numit în funcția de director adjunct pe probleme de gospodărie al Centrului republican de recuperare a invalizilor și pensionarilor „Speranța", or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, începând cu 17 octombrie 2016. (f.d. 10)

Astfel, la 17 octombrie 2016, între Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, în calitate de angajator și Radion Mazur, în calitate de salariat, a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 25-c. (f.d. 11-14)

Potrivit pct. 1 din contractul menționat, salariatul Radion Mazur, a fost angajat în funcția de director adjunct pe probleme de gospodărie al centrului republican de recuperare a invalizilor și pensionarilor „Speranța", or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău.

Totodată, reieșind din documentele cauzei, se atestă că, prin ordinul nr. 96-p §2 din 29 mai 2025 Cu privire la suspendarea contractului individual de muncă, în temeiul art. 76 lit. j) din Codul muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003, în baza demersului Agenției pentru gestionarea serviciilor sociale cu specializare înaltă nr. 02/646 din 28 mai 2025, ținând cont de scrisoarea Centrului Național Anticorupție nr. 03/12-9049 din 29 mai 2025 privind acțiunile de urmărire penală pornită pe fapte de corupție și de delapidare a averii străine, și în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 149/2021, *s-a ordonat*: 1. Se suspendă, începând cu data de 29 mai 2025, contractul individual de muncă nr. 25-c din 17 octombrie 2016 al domnului Radion Mazur, director adjunct pe probleme de gospodărie al Centrului de reabilitare a persoanelor vârstnice și persoanelor cu dizabilități (adulte) „Speranța" din orașul Vadul lui Vodă, fără plata drepturilor salariate pe perioada suspendării, în conformitate cu legislația în vigoare. (f.d. 15)

Nefiind de acord cu ordinul nr. 96-p §2 din 29 mai 2025 Cu privire la suspendarea contractului individual de muncă, Mazur Radion, prin intermediul avocatului Nicolae Frumosu, la 28 iulie 2025, a depus cerere prealabilă către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 96-p §2 din 29 mai 2025 și achitarea salariului. (f.d. 19-20)

Prin răspunsul nr. 19/4080 din 25 august 2025, Ministerul Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, l-a informat pe Mazur Radion, reprezentat de avocatul Nicolae Frumosu, referitor la faptul că, Ministerul Muncii și Protecției Sociale (în continuare – Ministerul) a examinat cererea cu privire la anularea Ordinului nr. 96-p §2

din 29.05.2025 privind suspendarea contractului individual de muncă încheiat cu Mazur Radion, achitarea salariului pentru perioada suspendării, și reieșind din competențele funcționale comunică următoarele. Potrivit Anexei nr. 5 a Hotărârii Guvernului 149/2021 cu privire la organizarea și funcţionarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, Ministerul are calitatea de fondator al Centrului de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (adulte) „Speranța" din orașul Vadul lui Vodă, unde dl Mazur Radion deține funcția de director-adjunct. Conform art. 55 din Codul Muncii, Ministerul încheie contracte individuale de muncă pe perioadă determinată cu conducătorii și adjuncții conducătorilor instituțiilor, unde are calitatea de fondator. Art. 45 din Codul Muncii, stipulează că: „Contractul individual de muncă este înțelegerea dintre salariat și angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcție, să respecte regulamentul intern al unității, dacă este elaborat și aprobat de angajator, iar angajatorul se obligă să-i asigure condițiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum și să achite la timp și integral salariul.". În acest sens, salariatul beneficiază de un salariu ca urmare a prestării efective a muncii în baza contractului individual de muncă. Totodată, potrivit prevederilor art. 9 alin. (2) litera g[l]) din Codul Muncii, salariatul este obligat să informeze de îndată angajatorul sau conducătorul nemijlocit despre imposibilitatea de a se prezenta la serviciu și să prezinte, în termen de 5 zile lucrătoare după reluarea activității de muncă, documentele care justifică absența. Conform art. 76 lit. j) din Codul muncii, contractul individual de muncă se suspendă în mod legal în circumstanțe ce nu depind de voința părților, inclusiv atunci când intervine o cerere din partea organelor de control sau de drept, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare. Deci, Ordinul Ministerului privind suspendarea raporturilor de muncă a fost emis în baza unei astfel de cereri, formulate de un organ de drept. Acesta este, potrivit legii, responsabil de formularea cererii, precum și de legalitatea acesteia. Prin scrisoarea nr. 03/12-9042 din 29 mai 2025, Centrul Național Anticorupție a informat Ministerul despre acțiunile de urmărire penală pornită pe fapte de corupție și de delapidare a averii străine, și despre reținerea preventivă a dlui Mazur Radion, învinuit de faptele imputate, Ministerul nu are atribuții de verificare a legalității merii primite de la organul de drept, ci doar competența de a pune în aplicare măsura solicitată. Reține că, în cazul în care salariatul consideră că a suferit un prejudiciu excesiv ca urmare a suspendării raportului de muncă, invocând că cererea organului de drept este neîntemeiată, acesta are la dispoziție un mecanism juridic distinct și efectiv, acțiune întemeiată în baza Legii nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. În altă ordine de idei, dreptul salariatului la remunerare este condiționat de

prestarea efectivă a muncii, în temeiul contractului individual de muncă, evaluată și din perspectiva posibilității obiective a acestuia de a fi prezent la locul de muncă și de a-și exercita funcția în perioada menționată. Reieșind din cele menționate supra comunică că Ministerul întemeiat a emis Ordinul nr. 96-p §2 din 29.05.2025 privind suspendarea contractului individual de muncă. (f.d. 21-21 verso)

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, reclamantul Mazur Radion, prin intermediul avocatului Frumosu Nicolae, a solicitat anularea ordinului nr. 96-p §2 din 29 mai 2025 cu privire la suspendarea contractului individual de muncă încheiat cu Radion Mazur, obligarea pârâtului de a achita salariul lui Radion Mazur pentru perioada în care contractul individual de muncă nr. 25-c din 17.10.2016 a fost suspendat și recuperarea cheltuielilor de judecată.

În acest context, instanța de judecată reține că, prin ordinul nr. 96-p §2 din 29 mai 2025 Cu privire la suspendarea contractului individual de muncă, emis în temeiul art. 76 lit. j) din Codul muncii, s-a suspendat, începând cu data de 29 mai 2025, contractul individual de muncă nr. 25-c din 17 octombrie 2016 al domnului Radion Mazur, director adjunct pe probleme de gospodărie al Centrului de reabilitare a persoanelor vârstnice și persoanelor cu dizabilități (adulte) „Speranța” din orașul Vadul lui Vodă, fără plata drepturilor salariate pe perioada suspendării, în conformitate cu legislația în vigoare.

Totodată, la caz, se impune a fi specificat că, prin scrisoarea Agenției pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă nr. 01/646 din 28 mai 2025, adresată Ministerului Muncii și Protecției Sociale, s-a menționat că, la data de *****, Centrul Național Anticorupție a dispus reținerea pentru ***** ore a doamnei Olga Arseni – directoarea Centrului de reabilitare a persoanelor vârstnice și persoanelor cu dizabilități „Speranța” de la Vadul lui Vodă și a domnului Rodion Mazur – director adjunct pe probleme de gospodărie al aceluiași Centru, în contextul efectuării unor acțiuni procesuale penale pe o cauză penală aflată în curs de instrumentare. Potrivit informațiilor comunicate de către organele judiciare, persoanele menționate sunt cercetate în mai multe dosare de corupere pasivă, trafic de influență și delapidarea averii străine cu folosirea situației de serviciu în procesul de achiziții publice. Prin urmare și având în vedere necesitatea asigurării unui climat de legalitate, integritate și stabilitate în actul de conducere din cadrul Centrului, solicită să analizeze oportunitatea dispunerii unor măsuri administrative corespunzătoare, în conformitate cu prevederile legale aplicabile, inclusiv în ceea ce privește suspendarea din funcție și desemnarea unor persoane interimare. Contextual, menționează, că decizia cu privire la continuarea privării de libertate (aplicarea arestului preventiv) sau eliberarea persoanelor nominalizate urmează a fi luată de către judecătorul de instrucție, la expirarea termenului de reținere. (f.d. 16)

Reieșind din scrisoarea Centrului Național Anticorupție nr. 03/12-9049 din 29 mai

2025, se informează că, Centrul Național Anticorupție a recepționat solicitarea formulată în contextul acțiunilor de urmărire penală efectuate în cadrul Centrului de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități „Speranța”, iar în limitele competențelor deținute comunică următoarele: Acțiunile efectuate de ofițerii anticorupție au avut loc în cadrul unei cauze penale complexe, pornită pe fapte de corupție și de delapidare a averii străine, *în rezultatul cărora directorul Arseni Olga și directorul-adjunct Mazur Rodion au fost reținuți pentru ***** și plasați în izolatorul CNA, iar în data de ***** ambii învinuiri au fost arestați preventiv pentru o perioadă de ***** în temeiul demersului motivat al procurorului și încheierii judecătorului de instrucție*. Totodată, la 28.05.2025, în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii a fost recunoscută și directorul-adjunct Ostapciuc Natalia, aceasta fiind la moment cercetată în stare de libertate. Ce ține de solicitarea informației cu privire la agenții economici implicați în procesele de achiziții publice, la momentul actual se efectuează un șir de acțiuni de urmărire penală, fiind efectuate ridicări de documente și audieri de persoane în vederea stabilirii tuturor companiilor care ar fi acționat în complicitate cu conducerea Sanatoriului. (f.d. 17)

În același timp, din răspunsul Agenției pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă nr. 01/646 din 28 mai 2025, se reține că, în temeiul ordinelor Ministrului muncii și protecției sociale nr. 96-p&l, 96-p&2 și 96-p&3 din 29 mai 2025, s-a dispus suspendarea contractelor individuale de muncă, iară plata drepturilor salariale pe durata suspendării, pentru următoarele persoane cu funcții de conducere din cadrul instituției: 1. Dna Olga Arseni - director al Centrului; 2. Dl Radion Mazur - director adjunct pe probleme de gospodărie; 3. Dna Natalia Ostapciuc - director adjunct pe probleme medicale. În aceste condiții, solicită imperativ sistarea drepturilor salariale aferente, inclusiv a sporului de performanță și a sporului cu caracter specific, pentru persoanele menționate, începând cu luna mai 2025. (f.d. 18)

Reieșind din circumstanțele expuse supra, se constată cu certitudine că, reclamantul Mazur Radion a fost pus sub învinuire, fiindu-i încriminată săvârșirea de fapte de corupție și de delapidare a averii străine, fapt ce rezultă scrisoarea Centrului Național Anticorupție nr. 03/12-9049 din 29 mai 2025, adresată Secretarului de Stat Vasile Cușca, iar prin solicitarea Agenției pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă nr. 01/646 din 28 mai 2025, s-a cerut suspendarea din funcție a reclamantului.

În asemenea circumstanțe, se denotă că, informațiile specificate supra, au servit temei pentru emiterea ordinului nr. 96-p §2 din 29 mai 2025 Cu privire la suspendarea contractului individual de muncă în privința reclamantului, în conformitate cu art. 76 lit. j) din Codul muncii, care prevede că, contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de: j) cerere a organelor de control sau

de drept, conform legislației în vigoare.

Concomitent, se impune a fi notat că, arestul preventiv în privința reclamantului a fost aplicat pe un termen de *****, fapt confirmat în cadrul ședinței de judecată de către Mazur Radion, care a menționat că s-a aflat în arest preventiv din 27 mai 2025 până la 12 iunie 2025, considerente din care ultimul nu s-a prezentat la serviciu.

Prin urmare, este cert că, salariatul Mazur Radion a absentat de la serviciu în perioada aflării în stare de arest preventiv și în perioada ulterioară, iar Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități „Speranța", în calitate de angajator, nu i-a îngrădit reclamantului dreptul la muncă. Or, contractul individual de muncă încheiat cu reclamantul Mazur Radion a fost suspendat ca urmare a absenței de la lucru din cauza aplicării în privința acestuia a măsurii preventive – arestul preventiv.

Așadar, instanța reiterează că, art. 76 din Codul muncii, nu prevede expres ca temei de suspendare a contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților, faptul că o persoană este plasată în arest preventiv, respectiv angajatorul în mod justificat a dispus suspendarea contractului individual de muncă în privința reclamantului, reieșind din informația prezentată de Centrul Național Anticorupție și solicitarea Agenției pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă.

În același timp, instanța consideră imperios de a menționa că, odată ce Mazur Radion se afla în stare de arest preventiv și temporar nu îndeplinea atribuțiile se serviciu, contractul de muncă încheiat cu ultimul, în mod justificat, a fost suspendat de către angajator.

Mai mult ca atât, instanța de judecată remarcă că, suspendarea contractului individual de muncă în baza art. 76 din Codul muncii, este un drept al angajatorului, pentru a asigura activitatea întreprinderii. Or, suspendarea contractului individual de muncă presupune suspendarea prestării muncii de către salariat și a plății drepturilor salariale (salariu, sporuri, alte plăti) de către angajator. Pe toată durata suspendării contractului individual de muncă, drepturile și obligațiile părților, în afară de drepturile salariale, continuă să existe dacă prin actele normative în vigoare, prin convențiile colective, prin contractul colectiv și prin cel individual de muncă nu se prevede altfel.

În aceste circumstanțe, dat fiind faptul că, în privința reclamantului Mazur Radion a fost aplicată măsura preventivă arestul în cadrul cauzei penale intentate în privința sa, motiv din care ultimul era în imposibilitatea de a-și îndeplini obligațiunile de serviciu, se constată legalitatea ordinului nr. 96-p §2 din 29 mai 2025, emis în temeiul art. 76 lit. j) din Codul muncii, cu privire la suspendarea contractului individual de muncă încheiat cu Mazur Radion, începând cu 29 mai 2025. Or, necesitatea suspendării din funcție a reclamantului a survenit întru evitarea periclitării bunei desfășurări a activității Centrului de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (adulte) „Speranța",

având în vedere că ultimul deținea o funcție de conducere.

Astfel, instanța de judecată constată cu certitudine că, acțiunile Ministerul Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, la emiterea ordinului nr. 96-p §2 din 29 mai 2025, au fost întreprinse în strictă conformitate cu cadrul legal care guvernează situația din speță, nefiind constate careva temeiuri de anulare a ordinului, iar ordinul contestat nu reprezintă un act care lezează drepturile reclamantului Mazur Radion, în modul pretins de către acesta prin prezenta acțiune.

Concomitent instanța consideră irelevant argumentul reclamantului ce ține de faptul că, la emiterea ordinului contestat a lipsit încheierea judecătorului de instrucție conform art. 200 din Codul de procedură penală. Or, Codul de procedură penală prevede instituția suspendării provizorii din funcție ca o măsură procesuală specială, care poate fi dispusă exclusiv de către instanța de judecată la cererea expresă a organelor de urmărire penală, în cadrul procedurilor ce vizează cercetarea și soluționarea cauzelor penale. Astfel, instanța remarcă că, prevederile art. 200 din Codul de procedură penală se referă la suspendarea provizorie din funcție dispusă în cadrul urmării penale și nu sunt aplicabile în speță.

În altă ordine de idei, instanța de judecată notează că, drepturile salariatului la salariul și alte venituri provenite din muncă în cazul reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest sunt protejate din partea statului prin Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, care reprezintă actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Astfel, potrivit art. 3 alin. (1)-(2) al Legii 1545 din 25.02.1998, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală;

Articolul 7 alin. (1) al Legii nr. 1545 prevede expres că, în cazurile menționate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: a) salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite.

Potrivit cerințelor reclamantului din acțiunea înaintată, ultimul solicită achitarea salariului pentru perioada în care contractul individual de muncă a fost suspendat ca urmare a emiterii ordinului nr. 96-p §2 din 29 mai 2025, emis de Ministerul Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, deși Mazur Radion în perioada respectivă a fost

în stare de arest și, ulterior, nu s-a prezentat la serviciu și nu a îndeplinit careva muncă, respectiv cerințele reclamantului urmează a fi soluționate prin prisma art. 7 al Legii 1545 din 25.02.1998.

Prin urmare, instanța de judecată, conchide că pretenția lui Mazur Radion cu privire anularea ordinului privind suspendarea contractului individual de muncă, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Subsecvent, instanța consideră că, în lipsa constatării încălcărilor prevederilor legale la emiterea de către angajator a ordinului nr. 96-p §2 din 29 mai 2025 cu privire la suspendarea contractului individual de muncă, cerința reclamantului Mazur Radion privind achitarea salariului pentru perioada în care contractul individual de muncă a fost suspendat, urmează a fi respinsă ca fiind lipsită de temei de drept.

În același sens, instanța notează că, urmare a respingerii pretenției de bază privind anularea ordinului nr. 96-p §2 din 29 mai 2025, instanța va respinge și pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, care este pretenție subsecventă celei principale.

Astfel, instanța reține că, argumentele invocate în cererea de chemare în judecată nu sunt susținute prin probe concludente și nu își găsesc acoperire corespunzătoare în formula pretențiilor deduse judecății, existând un decalaj semnificativ între afirmațiile părții reclamante și suportul probatoriu efectiv prezentat în cauză.

Or, probațiunea reprezintă ansamblul activităților prin care părțile și celelalte persoane implicate în proces stabilesc, prin mijloace prevăzute de lege, elementele de fapt necesare pentru constatarea împrejurărilor relevante care formează obiectul judecății. În speță, instanța constată că partea reclamantă nu a reușit să administreze un probatoriu suficient, pertinent și concludent care să demonstreze temeinicia pretențiilor formulate.

Totodată, instanța de judecată notează că, nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

În context, urmează a se remarca că, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A, nr. 288).

De asemenea, judecătorul menționează că, în cadrul examinării cauzei au fost create participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea dreptului părților la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea

Drepturilor Omului.

În concluzie, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți și examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

Sintetizând cele elucidate și constatate, instanța de judecată ajunge la concluzia de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Mazur Radion către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, intervenient accesoriu Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (adulte) „Speranța" privind anularea ordinului cu privire la suspendarea contractului individual de muncă nr. 96-p din 29 mai 2025, obligarea achitării salariului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În același timp, instanța notează că, prin referințele depuse Ministerul Muncii și Protecției Sociale al RM și Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități „Speranța", au solicitat încasarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, reieșind din actele prezentate de partea pârâtă și intervenientul accesoriu, nu se confirmă suportarea de către ultimii a cheltuielilor de judecată, considerente din care solicitările Ministerului Muncii și Protecției Sociale al RM și Centrului de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (adulte) „Speranța" cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 236; art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

**H O T Ă R Ă Ş T E:**

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Mazur Radion către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, intervenient accesoriu Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (adulte) „Speranța" privind anularea ordinului cu privire la suspendarea contractului individual de muncă nr. 96-p din 29 mai 2025, obligarea achitării salariului și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Se resping solicitările Ministerului Muncii și Protecției Sociale al RM și Centrului de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (adulte) „Speranța” cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecător Galina CIOBANU